

Strzelectwo śrutowe. Konkurencje rzutkowe

W poprzednim artykule pisałem o dynamicznym strzelectwie śrutowym, dyscyplinie stosunkowo młodej, ale cieszącej się coraz większym zainteresowaniem w środowisku strzeleckim. W tym artykule powrócimy do korzeni, czyli do klasycznego strzelectwa śrutowego, czyli strzelania do rzutków. Strzelanie do rzutków jest bardziej znaną dyscypliną strzelecką, chociażby z częstych relacji telewizyjnych emitowanych podczas trwania Igrzysk Olimpijskich. Tradycją związane jest z łowiectwem, polowaniem na ptactwo. Kiedyś strzelby śrutowe służyły głównie do polowania, z czasem zaczęto z nich strzelać sportowo i dla rekreacji. Pierwsze regulaminy strzelania sportowego do rzutków opracowały stowarzyszenia łowieckie. Do dnia dzisiejszego organizowane są zawody myśliwych, z Mistrzostwami Świata włącznie. W Polsce zawody w sportowym strzelectwie śrutowym myśliwych, organizują na podstawie własnych regulaminów Polski Związek Łowiecki i Polskie Stowarzyszenie Strzelectwa Parkurowego. Sportową odmianę strzelania do rzutków zainicjowano w połowie XVIII wieku, początkowo strzelano do żywych gołębi, specjalnie hodowanych w tym celu. Pierwsze oficjalne zawody przeprowadzono w 1900 roku na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu. Obecnie w ramach regulaminów sportowych ISSF przeprowadzane są cztery konkurencje strzelania do rzutków Trap, Double Trap, Automatic Trap oraz Skeet.

Największą popularnością cieszą się konkurencje Trap i Skeet. Strzela się do rzutków w postaci dysków wykonanych z gipsu lub gliny. Rzutki wyrzucane są na komendę strzelca przez specjalną maszynę wyrzutową. Strzela się z gładkolufowej broni śrutowej o kalibrze wagi miarowym nie większym niż 12 (zgodnie z przepisami ISSF broń w mniejszych kalibrach jest dopuszczona do strzelania).

Używa się amunicji z łuskami o długości 70 mm,

masa ładunku śrutu nie może być większa niż 24 gramy, a śruciny o średnicy nie większej niż 2.5 mm.

W Polsce najczęściej używaną bronią przez strzelców wyczynowych są strzelby sportowe Beretty i Bronninga, amatorzy często

korzystają z tańszej broni

rosyjskiej Iż-y lub TOZ-ów. W konkurencji Trap, strzela się do rzutków z pięciu stanowisk strzeleckich, z każdego strzela się do 5-ku rzutków, a następnie zmienia stanowisko. W jednej serii strzela się do 25 rzutków. W oficjalnych zawodach zgodnie z przepisami ISSF strzela się 5 serii po 25 rzutków. Na zawodach międzynarodowych strzela się dodatkową serią finałową do 25 rzutków. Rzutki wyrzucane są z maszyn wyrzutowych ustawionych 15 metrów przed stanowiskiem w specjalnym tunelu. Zawodnik po przyjęciu postawy strzeleckiej podaje komendę „daj” („pull” na zawodach międzynarodowych), poczym wystrzelony zostaje rzutek. Przepisy dopuszczają oddanie dwóch strzałów do jednego rzutka. Zawody w Trapie są zazwyczaj dwudniowe, strzela się do 75 rzutków dziennie. Odmianą konkurencji Trap jest Double Trap, polega on na

strzelaniu do dwóch rzutków wystrzelonych jednocześnie. W sumie strzela się do 150 rzutków. Zawody są jednodniowe. W obu konkurencjach strzelają zarówno mężczyźni jak i kobiety, z tym

że kobiety w Trapie strzelają do 75 rzutków, a w Double Trap do 120 rzutków. Lufy broni śrutowej używanej do tych konkurencji są długie, mają zazwyczaj

760 mm (lub 810) długości

i wyposażone

są w czoki o wąskim profilu. W konkurencji Skeet strzela się z 8-iu stanowisk, w tym 7-iu które rozmieszczone są

w półokręgu, a 8-me na środku jego cięciwy. Rzutki wyrzucane są z dwóch maszyn wyrzutowych umieszczonych na skrajach półokręgu.

Zgodnie z przepisami ISSF lewy wyrzutnik umieszczony jest na wysokości 305 cm od podłoża, a prawy 107 cm. Zawodnik podaje głosem komendę do wyrzucenia rzutków. Pozycję gotową do strzelania można przyjąć dopiero po wystrzeleniu rzutka. W serii oddaje się 25 strzałów do rzutków, łącznie w całej konkurencji oddaje się 125 strzałów, a w zawodach międzynarodowych 125 strzałów plus seria finałowa do 25 rzutków. Strzelanie konkurencji Skeet polega na tym, że ze stanowiska pierwszego oddaje się trzy strzały, jeden do pojedynczego rzutka wyrzuconego z wyrzutni wyższej, a następnie dublet do wystrzelonej pary rzutków.

Najpierw strzela się do rzutka wyrzuconego z wyrzutni wyższej a następnie z niższej. Ze stanowiska drugiego oddaje się identyczną serię strzałów. Ze stanowiska trzeciego oddaje się po strzale do

dwóch pojedynczych rzutków, a następnie dublet do dwóch rzutków wystrzelonych na przemian. Ze stanowiska czwartego oddaje się identyczną ilość strzałów. Ze stanowiska piątego podobna ilość strzałów, różnica polega na zamianie kolejności ostrzelania rzutków podwójnych. Najpierw strzela się do rzutka wyrzuconego

z wyrzutni niższej, a następnie z wyrzutni wyższej. Ze stanowiska szóstego najpierw strzela się do pojedynczego rzutka wyrzuconego z niskiej wyrzutni a następnie do rzutka z wyższej wyrzutni. Dublet strzelany jest identycznie jak ze stanowiska piątego. Ze stanowiska siódmego oddaje się dublet do dwóch rzutków, pierwszy strzał do

rzutka wyrzuconego z niskiej wyrzutni, drugi z wyższej.

Sportowe strzelectwo śrutowe (część 2)

Wpisany przez Redaktor - Zbyszek

sobota, 16 maja 2009 10:39 - Poprawiony niedziela, 31 maja 2009 10:55

© 2011 Pearson Education, Inc. or its affiliate(s). All rights reserved. This material is intended solely for the personal use of the individual user and is not to be disseminated broadly. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage or retrieval system, without permission in writing from Pearson Education, Inc. or its affiliate(s).